

конкурентоспроможності вітчизняних підприємств пов'язана з достатнім інформаційним забезпеченням на всіх етапах реалізації розробленої міжнародної конкурентної стратегії. Подальші дослідження щодо забезпечення міжнародної конкурентоспроможності підприємств варто спрямувати на детальне вивчення та розкриття сутності етапів розробки міжнародної конкурентної стратегії, а також конкретизації дій на кожному з них з метою досягнення запланованих результатів.

УДК 005:339.392-027.236

ДИФФЕРЕНЦІАЦІЯ ЕФЕКТИВНИХ ІНВЕСТИЦІЙНИХ І УПРАВЛІНЧЕСКИХ РЕШЕНЬ

Сенько Е. В., к.э.н., доцент (ОНМА)

В качестве важнейшей методологической парадигмы формирования и развития рынка морской торговли и национальных сегментов морской транспортной индустрии, следует дифференцировать подходы к фазам возрастающего объема транспортной работы и кризисной фазе экономических циклов.

Как показывает многочисленный опыт новейшей истории Украины допущены ошибки в исключении морского транспорта из приоритетных отраслей. Противоположный подход демонстрируют Румыния и Россия, поэтому, их портовый потенциал доминирует в системе международных транспортно-экономических связей.

Для оценки реальности и масштаба влияния инновационных проектов одновременно необходимо сопоставлять эффект и затраты, обусловленные дополнительными инвестициями. При этом следует иметь в виду, что в реальных условиях функциональной деятельности предприятий морского транспорта выделение составляющих экономического результата, обусловленного инновационными решениями, затруднительно. Поэтому принципиальным становится формирование удовлетворительных методов оценки и сопоставления результатов и затрат.

Рационально позиционирование торгового флота при сохранении в течение основных этапов жизненного цикла (ТЦ) направленности соотношения эффекте (ЕЦ) и стоимости производственного потенциала (КЦ)

$$\frac{\sum_{i=1}^{T_i} E_{efi}}{K_{PP}} > 1$$

Одновременно следует учитывать, что экономические результаты формируются под воздействием как институциональных основ, так и чисто предпринимательских подходов в соответствии с тем, что государственные регуляторы оправданы по двум причинам: когда они направлены на обеспечение эффективности или справедливости. При этом последняя задача в системе устойчивости транспортной системы становится определяющей и с позиции безопасности функциональной деятельности всего народного хозяйства.

В этом аспекте предпринимательская цель поддержания конкурентоспособности в течение расчетного периода должна быть конкретной. Уровень конкретности в свою очередь предопределяется долгосрочной стратегией и необходимостью учета текущих условий рынка морской торговли. При этом необходимо учитывать, что в структуре морского транспорта традиционные маркетинговые технологии имеют ограниченную сферу реализации, особенно в механизме диверсификации видов деятельности и поиска альтернативных источников дохода. Приоритетом становится оптимизация технологических и качественных параметров обслуживания грузопотоков, отличающихся более высокими техническими и экономическими характеристиками.

УДК 330.341.1

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ ПІДПРИЄМСТВА

Синіговець О.М., к.е.н., доцент (НТУ «ХПІ»)

Основною економічною передумовою діяльності підприємств в умовах конкурентного ринкового середовища стають результати науково-технічного прогресу – інновації. Інновація є основним засобом підвищення вартості підприємства. Об'єктивним є створення підприємств нового типу, які відповідатимуть такому розвитку. Такі підприємства визначають як інноваційні. Освоєння нових продуктивних ліній називають інноваційним бізнесом, який здійснюється багато продуктивними диверсифікованими так і одно продуктивними спеціалізованими підприємствами.

Системоутворюючим критерієм виступає інноваційність. Під інноваційністю розуміють сформований інноваційний потенціал організаційно-економічних систем, який здатний

на конкурентній основі, використовуючи конкурентні переваги, забезпечити їх розвиток, конкурентоспроможність та конкурентостійкість. Сформований потенціал соціально-економічних систем, який відповідає місії і обраним стратегіям, може забезпечити високий конкурентний статус та розвиток. Актуальним є створення дієвого механізму управління інноваційною діяльністю на підприємстві, системи інноваційного менеджменту організації. Пропонують в таку систему об'єднати: підсистему наукового супроводу, цільову підсистему, забезпечуючу підсистему, керовану підсистему, керуючу підсистема. Для створення гнучких організаційних механізмів використовуються концепції маркетингу нововведень.

Стратегію інновацій розглядають як виробничо-господарську, на корпоративному рівні вона ще не отримала пріоритетного значення. Єдиної стратегії для всіх організацій не існує. Розрізняють конкурентні стратегії лідирування і підтримки.

Виділяють дві основні групи інноваційних стратегій: наступальні (активно і помірно наступальні) та оборонні. До наступальних стратегій належать стратегії «кидання виклику», цінового лідерства, диференціації продукції, раціоналізації, освоєння і заповнення «ринкової ніші», злиття та придбання, орієнтація на малі наукомісткі фірми. До оборонних належать стратегії імітації, захисту, оперативного реагування, очікування. В інноваційній стратегії виділяють складові: технологічне прогнозування й планування, визначення структури НДДКР, управління НДДКР.

В залежності від технологічної і конкурентної позиції можуть бути вибрані типи стратегій нововведень: інтенсивні НДДКР, технологічне лідерство; стратегія слідування за лідером; придбання іншої фірми; пошук вигідних сфер застосування технологій, раціоналізація, організація венчурного підприємства, ліквідація бізнесу. Далі здійснюється вибір інновацій, що забезпечать досягнення ринкових цілей та конкурентних позицій підприємства. Рівень ризику залежатиме від стану інноваційного потенціалу. Вибір інноваційної стратегії, забезпечення її узгодженості з бізнес-стратегією та створення збалансованого інноваційного портфеля є головним завдання менеджменту.

Суть стратегічного управління інноваціями в своєчасній концентрації управлінських зусиль на освоєнні і забезпеченні ресурсами інновацій для досягнення цілей підприємства, довгострокової ефективності діяльності та підвищення вартості підприємства. Організаційно-економічний механізм підприємства повинен забезпечити реалізацію

ринкових можливостей інноваційного розвитку, взаємодію з ринковим і регулюючими механізмами.

УДК 656.615 (262.5)

ИНФОРМАЦИОННОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ ИНТЕГРИРОВАННОЙ ЛОГИСТИКИ

Сотниченко Л.Л., к. э.н., доцент (ОНМА)

Разнообразные информационные потоки, циркулирующие внутри и между элементами логистической системы, логистической системой и внешней средой, образуют своеобразную логистическую информационную систему, которая может быть определена как интерактивная структура, состоящая из персонала, оборудования и процедур (технологий), объединенных связанной информацией, используемой логистическим менеджментом для планирования, регулирования, контроля и анализа функционирования логистической системы.

При реализации функций логистики на предприятии составляют основные направления программы работ: определяются технические средства для выполнения программного задания; составляются требования к качественным характеристикам и определяется необходимый объем финансовых и трудовых ресурсов; определение базовых методов формирования программных заданий; выбор организационной формы осуществления программных заданий; составление сетевой модели выполнения этапов и работ; разработка системы критериев оценки и мотиваций действий; организация контроля, учета и оценки хода работ.

Логическая система на производстве эффективна только тогда, когда создаются условия для ее интеграции в текущие производственные и коммерческие процессы. Эта проблема решается путем создания информационного базиса соответствующего данному виду производства и его объему и прочим характеристикам производственной структуры предприятий.

Электронный обмен данными — процесс, который позволяет с помощью компьютеров наладить связь между компаниями, заключить сделку с помощью глобальных и локальных вычислительных сетей, которые непосредственно организуют взаимодействие между компьютерами различных компаний. Чтобы реализовать эти возможности, компании заключают стандартные протоколы обмена и заключают между собой договора.